

[Bertel Dahlgaard.]

ord blev benyttet, „vi kives jævnlige og med jævn forstand“, så var også det ærede medlem taget med derindunder.

Dernæst sagde det ærede medlem, at jeg i mine udtalelser tidligere havde fastslået, at der ingen inflation var her i landet. Det kan jo ikke være rigtigt, at jeg skulle have sagt eller argumenteret for, at der ikke findes en inflation i Danmark, som vi skulle være agtsomme overfor, en inflation, som er i udvikling i de vesteuropæiske lande. Det er netop det problem, vi står overfor i øjeblikket. Det, det ærede medlem ikke har forstået, er de bemærkninger angående pengepolitikken, jeg har fremsat. Det er bemærkninger til imødegåelse af de påstande, der har været fremsat om, at der skulle være en stadig, hastigt fremadskridende gældsstiftelse gennem mellemværendet mellem nationalbanken og staten; man måtte selvfølgelig i sandhedens interesse have fastslået, at dette ikke er tilfældet, og det har det ærede medlem i sine udtalelser i dag måttet erkende.

Nu er det klart, at disse pengepolitiske problemer i det hele taget er meget udviklede, og ingen kan forlange af det ærede medlem, at han skulle kunne trænge helt ind i dem. Det har han heller ikke gjort, hvad der også kom ganske morsomt til udtryk ved, at han påstod i dag, at der væltede penge ud af bundskrabede kasser. Jeg synes, det er et tydeligt bevis for nødvendigheden af en økonomisk redegørelse som den, dette forslag tager sigte på.

Så skal jeg iøvrigt kun sige, at jeg håber, det ærede medlem i den kommende tid vil blive sluppet løs noget oftere, så han tager ordet heroppefra. Det vil utvivlsomt højne folketingets forhandlinger. Men tilbage bliver: når det ærede medlem og også andre ærede ordførere har talt, så er det, efter at alle indvendinger er fremsat, ligesom man hører ordene: men alligevel, ikke sandt, alligevel kan det være rigtigt at nedsætte det udvalg. Derfor siger jeg tak til alle ordførerne med undtagelse af det ærede medlem

hr. Aksel Larsen, og jeg tør ikke tænke mig, at denne tilslutning til forslaget skulle være udtryk for blot en personlig velvilje overfor mig. Den må sikkert have sin årsag i, at man finder, at der er en saglig begrundelse for forslaget, og mere kan jeg jo faktisk ikke forlange.

Martin: Der er ikke nogen grund til at forlænge debatten om nedsættelsen af selve udvalget. Der er nu nogenlunde enighed om, at det vil blive nedsat, og det er forøvrigt også noget, regeringen råder over.

Der er imidlertid blevet fremsat et par bemærkninger, som jeg bliver nødt til at korrigere. Det kan godt være, at min tale var holdt i en noget frisk form, og at en enkelt ting kunne misforstås, men jeg har i hvert fald ikke sagt, at der ikke er inflation her i Danmark. Der er sket det, at i de allerseneste tider har finansministeren halet noget ind på sit overtræk i nationalbanken, men det var slet ikke de tal, der interesserede mig. De tal kan man måske få til at stemme lige på en prik.

Det, jeg ville slå fast, er, at når man pumper penge ud, sætter man en økonomisk proces i gang, og når man så pumper penge ind igen, sætter man en anden økonomisk proces i gang. Selvom disse to økonomiske processer rent talmæssigt ophæver hinanden, så at man kan sige, at nu har vi skrabet lige så meget ind, som vi har pumpet ud, og der ingenting er sket, så er der alligevel sket dette, at inflationen har haft sine virkninger, og den deflationspolitik, man samtidig driver for at ophæve inflationen, har også haft sine virkninger. Inflationen rammer nogle, og deflationen rammer nogle andre, og derved sker der en forkludring af det økonomiske liv. Derfor må man bort fra dette; det er noget, som kan gå en overgang, men ikke i længden.

De øvrige bemærkninger er der vel ikke grund til at opholde sig ved. Jeg kan kun sige, at jeg ser sådan på det, at nu vil valutastillingen komme i ro. Den stigning i eksportpriserne, der er indtrådt i den sidste